

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (sestā palāta)

2014. gada 3. septembrī*

Prasība atcelt tiesību aktu — Aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācija — “Gouda Holland” — Intereses celt prasību neesamība — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība

Lieta T-113/11

Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV, Berlīne (Vācija), ko pārstāv *M. Loschelder* un *V. Schoene*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *G. von Rintelen* un *M. Vollkommer*, vēlāk – *G. von Rintelen* un *F. Jimeno Fernández*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *C. Wissels*, *J. Langer*, *M. Noort*, *B. Koopman* un *M. Bulterman*, pārstāvji,

un

Nederlandse Zuivelorganisatie, Zūtermēra [*Zoetermeer*] (Nīderlande), ko pārstāv *P. van Ginneken*, *F. Gerritzen* un *C. van Veen*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2010. gada 2. decembra Regulu (ES) Nr. 1122/2010 par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [*Gouda Holland* (AĢIN)] (OV L 317, 22. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *S. Frimods Nilsens* [*S. Frimodt Nielsen*], tiesneši *F. Deuss* [*F. Dehousse*] (referents) un *E. Kolinss* [*A. M. Collins*],

sekretārs *E. Kulons* [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Rīkojums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Eiropas Kopienu Komisija 2008. gada 6. martā publicēja reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar 6. panta 2. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (kopsavilkums OV C 61, 15. lpp.). Šis reģistrācijas pieteikums, ko bija nosūtījusi *Nederlandse Zuivelorganisatie* (turpmāk tekstā – “NZO”) un Komisijai iesniegusi Nīderlandes Karaliste, attiecās uz aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes (turpmāk tekstā – “AĢIN”) “Gouda Holland” reģistrāciju.
- 2 2008. gada 26. jūnijā prasītāja, *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV*, Vācijas iestādēs par attiecīgās AĢIN reģistrāciju iesniedza iebildumu paziņojumu saskaņā ar Padomes 2006. gada 20. marta Regulas (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 93, 12. lpp.) 7. panta 2. punktu.
- 3 Šajā iebildumu paziņojumā prasītāja sevi raksturoja kā *Gouda* ražotāju un izplatītāju profesionālo apvienību, kuras biedri 2007. gadā esot pārdevuši 169 550 tonnas *Gouda* (tostarp 116 664 tonnas pašu ražojuma). Iebildumu paziņojuma pamatošanai it īpaši ir ticis norādīts, ka nosaukuma “Gouda” reģistrācija bez skaidri noteiktiem precizējumiem apdraudētu ģenēriskā nosaukuma “Gouda” izmantošanu.
- 4 2008. gada 18. jūlijā Vācijas Federatīvā Republika iesniedza Komisijā iebildumu paziņojumu par attiecīgās AĢIN reģistrāciju. Prasītājas 2008. gada 26. jūnija iebildumu paziņojums (minēts iepriekš 2. punktā) tika pievienots Vācijas Federatīvās Republikas iebildumu paziņojumam.
- 5 2008. gada 4. novembrī Komisija darīja Nīderlandes Karalistei zināmu, ka tā Vācijas Federatīvās Republikas iesniegto iebildumu paziņojumu uzskatot par pieņemamu. Tā arī aicināja Nīderlandes Karalisti un Vācijas Federatīvo Republiku veikt atbilstošas apspriedes saskaņā ar Regulas Nr. 510/2006 7. panta 5. punktu, lai panāktu vienošanos.
- 6 2009. gada 29. maijā Nīderlandes Karaliste informēja Komisiju, ka tā nav varējusi rast vienošanos ar Vācijas Federatīvo Republiku.
- 7 2010. gada 2. decembrī Komisija pieņēma Regulu (ES) Nr. 1122/2010 par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [Gouda Holland (AĢIN)] (OV L 317, 22. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”). Attiecīgās AĢIN specifikācijā it īpaši tika norādīts, ka siers “Gouda Holland” tiek izgatavots Nīderlandē no Nīderlandes piena lopu fermās iegūta govju piena (specifikācijas 4.2. punkts).

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 8 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 23. februārī, prasītāja cēla šo prasību.
- 9 Ar 2011. gada 19. aprīļa lēmumu šī lieta tika nodota Vispārējās tiesas pirmajai palātai.
- 10 Ar Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2011. gada 8. novembra rīkojumu Nīderlandes Karalistei un NZO tika atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 11 Ar 2013. gada 31. janvāra lēmumu lieta tika nodota citam tiesnesim referentam.

- 12 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas sestajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 13 2013. gada 15. novembrī procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa aicināja lietas dalībniekus atbildēt uz vairākiem jautājumiem. Lietas dalībniekiem it īpaši tika jautāts par prasības pieņemamības nosacījumu, kas ir saistīts ar prasītājas interesi celt prasību. Lietas dalībnieki uz šo lūgumu atbildēja noteiktajā termiņā.
- 14 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto regulu;
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 15 Komisijas, Nīderlandes Karalistes un NZO prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
  - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 16 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 113. pantam Vispārējā tiesa, uzklusījusi lietas dalībniekus, var jebkurā laikā pēc savas ierosmes lemt par to, vai pastāv kāds absolūts šķērslis tiesas procesam. Lēmums tiek pieņemts saskaņā ar šī reglamenta 114. panta 3. un 4. punktu.
- 17 Šajā lietā Vispārējā tiesa uzskata, ka lietas materiāli tai ir pietiekami skaidri, un nolemj lietu izlemt, neturpinot tiesvedību.
- 18 Ievadā ir jānorāda, ka, tā kā prasītāja ir apvienība, tā prasību atcelt tiesību aktu principā var celt tikai tad, ja tā var pamatoties uz noteiktiem īpašiem apstākļiem, proti, procesuāla rakstura apstākļiem, vai ja tās pārstāvētie biedri vai daži no tiem būtu varējuši celt pieņemamu prasību (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 1996. gada 12. decembra spriedumu lietā T-380/94 *AIUFFASS* un *AKT*/Komisija, *Recueil*, II-2169. lpp., 50. punkts; Vispārējās tiesas 1999. gada 29. aprīļa rīkojumu lietā T-78/98 *Unione provinciale degli agricoltori di Firenze* u.c./Komisija, *Recueil*, II-1377. lpp., 36. punkts, un 2012. gada 14. februāra rīkojumu lietā T-366/08 *Federcoopessa* u.c./Komisija, 34. punkts).
- 19 Komisija, Nīderlandes Karaliste un NZO uzskata, ka prasība nav pieņemama prasītājas vai tās biedru intereses celt prasību vai tiesību celt prasību neesamības dēļ.
- 20 Prasītāja apgalvo, ka prasība ir pieņemama. Pirmkārt, tā norāda, ka, tā kā apstrīdētajā regulā šajā ziņā nav skaidras norādes, attiecīgajai AĢIN piešķirtā aizsardzība attiecoties uz diviem elementiem, kas veido aizsargātu nosaukumu, tostarp vārdu "Gouda". Tāpēc prasītājas biedru komercdarbība esot apdraudēta. Otrkārt, apstrīdētā regula radot risku, ka noteikti iepakojumi ar nosaukumu "Gouda", kas tiek izmantoti ar ilustrācijām, kuras norāda uz Nīderlandes Karalisti, varētu tikt uzskatīti par neatbilstošiem Regulai Nr. 510/2006. Treškārt, prasītāja uzsver faktu, ka uzņēmumi, kas darbojas piena nozarē, vairs nevar pārdot Vācijā ražoto pienu, lai no tā ražotu *Gouda Holland*. Tas esot šķērslis prasītājas biedru saimnieciskajai darbībai. Ceturtkārt, prasītāja norāda uz pašas interesi, kas izriet no fakta, ka Komisija šajā lietā esot noraidījusi tās iebildumu. Piektkārt, procesa organizatorisko pasākumu ietvaros sniegtajā atbildē prasītāja apgalvo, ka tai ir interese celt prasību, tāpēc ka apstrīdētā regula tās biedriem rada tiesāšanās risku saistībā ar vārda "Gouda" izmantošanu un tāpēc ka ražotājiem, kuriem ir tiesības izmantot ar attiecīgo AĢIN saistīto kvalitātes zīmi, ir konkurences priekšrocības salīdzinājumā ar tās biedriem.

- 21 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasība atcelt tiesību aktu, ko ir iesniegusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja šī persona ir ieinteresēta apstrīdētā tiesību akta atcelšanā. Šai interesei ir jābūt pastāvošai un faktiskai, un tā tiek novērtēta attiecībā uz dienu, kad prasība tikusi celta (Vispārējās tiesas 2005. gada 14. aprīļa spriedums lietā T-141/03 *Sniace*/Komisija, Krājums, II-1197. lpp., 25. punkts, un 2007. gada 20. septembra spriedums lietā T-136/05 *Salvat père & fils* u.c./Komisija, Krājums, II-4063. lpp., 34. punkts).
- 22 Šāda interese paredz, ka šī tiesību akta atcelšanai pašai par sevi var būt tiesiskas sekas vai, citiem vārdiem sakot, ka prasības iznākums var sniegt labumu lietas dalībniekam, kurš ir cēlis prasību (skat. Vispārējās tiesas 2004. gada 28. septembra spriedumu lietā T-310/00 *MCI*/Komisija, Krājums, II-3253. lpp., 44. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 23 Turklāt pierādījumi par savu interesi celt prasību ir jāiesniedz prasītājam (Tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 1989. gada 31. jūlija rīkojums lietā 206/89 R *S.*/Komisija, *Recueil*, 2841. lpp., 8. punkts; Vispārējās tiesas 2003. gada 30. aprīļa rīkojums lietā T-167/01 *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke*/Komisija, *Recueil*, II-1873. lpp., 58. punkts, un 2013. gada 15. maija rīkojums lietā T-413/12 *Post Invest Europe* /Komisija, 23. punkts).
- 24 Vēl ir jāatgādina, ka LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru lēmumam, par kuru ir celta prasība, ir jābūt tādām, kas fizisku vai juridisku personu skar tieši, nozīmē, ka apstrīdētais tiesību akts tieši ietekmē personas tiesisko stāvokli.
- 25 Pirmkārt, runājot par prasītājas norādīto apstākli, ka tās biedru darbība tiktu apdraudēta, ja vārds “Gouda” vairs nebūtu brīvi izmantojams, ir jāatgādina apstrīdētās regulas 1. pantā paredzētais:
- “Šīs regulas I pielikumā minēto nosaukumu iekļauj reģistrā.
- Neskarot pirmajā punktā izklāstīto, nosaukumu “Gouda” var turpināt izmantot Savienības teritorijā, ja tiek ievēroti tās tiesību sistēmā piemērojamie principi un noteikumi.”

26 Apstrīdētās regulas preambulas 8. apsvērumā ir precizēts, ka “[s]askaņā ar Regulas [..] Nr. 510/2006 13. panta 1. punkta otro daļu apzīmējumu “Gouda” var turpināt lietot ar noteikumu, ka tiek ievēroti Savienības tiesību sistēmā piemērojamie principi un noteikumi”.

27 Regulas Nr. 510/2006 13. panta 1. punkta otrajā daļā, uz kuru norādīts apstrīdētās regulas preambulas 8. apsvērumā, ir noteikts, ka, “[j]a reģistrēts nosaukums ietver lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta nosaukumu, kas tiek uzskatīts par sugas vārdu, tad šā nosaukuma, kas ir sugas vārds, izmantošanu atbilstīgajam lauksaimniecības produktam vai pārtikas produktam neuzskata par tādu, kas ir pretrunā šā punkta pirmās daļas a) vai b) apakšpunktam”.

28 Visbeidzot, attiecīgās AĢIN specifikāciju kopsavilkuma, kas ir iekļauts apstrīdētās regulas pielikumā, 4.8. punktā ir norādīts, ka, izmantojot tieši apzīmējumu “Gouda Holland”, patērētājiem tiks darīts zināms, ka “Gouda Holland” siers ir produkts, kas ir atšķirīgs no “pārējiem “Gouda” sieriem”.

29 No iepriekšminētā izriet, ka apstrīdētajā regulā ir skaidri noteikts, ka nosaukumu “Gouda” var turpināt izmantot, it īpaši sieru tirdzniecībā, ar nosacījumu, ka tiek ievēroti Savienības tiesību sistēmā piemērojamie principi un noteikumi.

30 Tāpēc apstrīdētās regulas iespējamā atcelšana prasītājas biedriem šajā ziņā nesniegs nekādu labumu (šajā ziņā attiecībā uz citu AĢIN skat. iepriekš 18. punktā minēto rīkojumu *Unione provinciale degli agricoltori di Firenze* u.c./Komisija, 33. punkts). Tie joprojām var izmantot nosaukumu “Gouda”, un tiem katrā ziņā ir jāturpina ievērot Savienības tiesību sistēmā piemērojamie principi un noteikumi.

- 31 Turklāt, tā kā apstrīdētajā regulā ir paredzēts, ka nosaukumu “Gouda” var joprojām izmantot siera tirdzniecībā, minētā regula tieši neskar prasītājas biedru tiesisko stāvokli (šajā ziņā attiecībā uz citu AĢIN skat. Tiesas 2009. gada 2. jūlija spriedumu lietā C-343/07 *Bavaria* un *Bavaria Italia*, Krājums, I-5491. lpp., 41.–45. punkts).
- 32 Runājot par prasītājas procesa organizatorisko pasākumu ietvaros apgalvoto apstākli, ka apstrīdētā regula radot tās biedriem tiesāšanās par nosaukuma “Gouda” izmantošanu risku, jāatgādina, ka prasītāja nevar atsaukties uz nenoteiktām situācijām nākotnē, lai pamatotu savu interesi lūgt atcelt apstrīdēto tiesību aktu (skat. Vispārējās tiesas 2010. gada 18. marta spriedumu lietā T-189/08 *Forum 187*/Komisija, Krājums, II-1039. lpp., 84. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 33 Šajā ziņā interese celt prasību var izrietēt no pamatota riska, ka prasītājas tiesisko stāvokli var ietekmēt tiesāšanās, vai arī no tā, ka tiesāšanās risks ir radies un faktiski datumā, kad prasība ir celta Savienības tiesā (skat. Vispārējās tiesas 2008. gada 22. oktobra spriedumu apvienotajās lietās T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04 *TV 2/Danmark u.c.*/Komisija, Krājums, II-2935. lpp., 79. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Šajā gadījumā pietiek vien norādīt, ka prasītāja šajā ziņā izvirza vienkāršus apgalvojumus un nesniedz nevienu pierādījumu, ka apgalvotais risks būtu pamatots vai radies un faktiski datumā, kad ir tikusi celta prasība. Līdz ar to šis arguments ir jānoraida.
- 35 Otrkārt, runājot par apstākli, ka apstrīdētā regula radot risku, ka noteikti iepakojumi ar nosaukumu “Gouda”, kas tiek izmantoti ar ilustrācijām, kuras norāda uz Nīderlandes Karalisti, varētu tikt uzskatīti par neatbilstošiem Regulai Nr. 510/2006, prasītāja atkal izvirza vienkāršus apgalvojumus, kas nepierāda, ka apgalvotais risks būtu pamatots vai radies un faktiski datumā, kad ir tikusi celta prasība.
- 36 Jāpiebilst, ka Savienības tiesībās nav atļauts tāds pārtikas produkta marķējums, kas varētu maldināt patērētāju, īpaši par pārtikas produkta cilmes vietu vai izcelsmi (šajā ziņā skat. vispārējo principu, kas ir noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1. lpp.), 16. pantā; skat. arī konkrētāk Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvas 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu (OV L 109, 29. lpp.) 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) daļu).
- 37 Turklāt prasītāja, sniedzot atbildi procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, ir atzinusi, ka iepriekš 36. punktā minētie noteikumi paredz “nepieļaut patērētāju maldināšanu, izmantojot nosaukumu “Gouda” kopā ar norādēm [uz Nīderlandi]”.
- 38 No tā izriet, ka apstrīdētās regulas atcelšana šajā ziņā prasītājas biedriem nesniegs nekādu labumu, jo regulas atcelšana neatbrīvos no Savienības tiesībās paredzētā pienākuma nemaldināt patērētāju par pārtikas produktu cilmes vietu vai izcelsmi (šajā ziņā par iepriekš esošu juridisku pienākumu skat. Vispārējās tiesas 2007. gada 3. jūlija rīkojumu lietā T-212/02 *Commune de Champagne u.c.*/Padome un Komisija, Krājums, II-2017. lpp., 132. punkts).
- 39 Treškārt, izvirzītais arguments, ka prasītājas biedru saimnieciskā darbība tikšot ierobežota, jo uzņēmumi, kas darbojas piena nozarē, vairs nevarēsot pārdot Vācijā ražoto pienu, lai no tā ražotu *Gouda Holland*, ir balstīts uz vienkāršiem apgalvojumiem, kas nav pamatoti. Šajā ziņā, atbildot uz jautājumiem procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, prasītāja būtībā ir atzinusi, ka, lai arī tās biedri pienu patiešām ir pārdevuši iepircējiem Nīderlandē, nav bijis iespējams precīzi noteikt, kā tas vēlāk ticis izmantots. Līdz ar to šajā ziņā izvirzītajam argumentam trūkst faktiska pamatojuma.

- 40 Runājot par prasītājas lūgumu, kas ietverts tās procesa organizatorisko pasākumu ietvaros sniegtajā atbildē, proti, ka Komisijai un personām, kas iestājušās lietā, būtu jānosaka pienākums iesniegt pierādījumus par to, ka Nīderlandē pārdotais Vācijas piens nav ticis izmantots *Gouda* ražošanai, šis lūgums ir jānoraida, jo prasītājai pašai ir jāpierāda tās interese celt prasību.
- 41 Katrā ziņā saskaņā ar prasītājas statūtu 2. pantu tās mērķis ir biedru – piena un piena produktu pārstrādes uzņēmumu – interesēs veikt tiesas un ārpustiesas darbības saistībā ar iebildumiem pret cilmes vietu nosaukumu reģistrāciju saskaņā ar Savienības tiesībām. Prasītājas reglamenta, kas pieņemts saskaņā ar minētajiem statūtiem, 3. punktā ir precizēts, ka prasītāja “iejaucas tikai tad, ja tās biedri iesniedz pieteikumus par reģistrāciju vai reģistrācijas noraidīšanu/atteikumu”. Šajā lietā netiek apstrīdēts, ka prasītājas biedri, kas ar prasītājas starpniecību ir iesnieguši pieteikumus par reģistrācijas noraidīšanu vai atteikumu, ir *Gouda* ražotāji vai izplatītāji, kā tas izriet no Vācijas iestādēs iesniegtā iebildumu paziņojuma un prasītājas prasības pieteikuma Vispārējā tiesā. Piena ražotāji, kas, iespējams, ir arī prasītājas biedri, šajā ziņā nav iebilduši pret attiecīgās AĢIN reģistrāciju. No tā izriet, ka prasītāja katrā ziņā nevar vērsties Vispārējā tiesā, lai pārstāvētu noteiktu to savu biedru intereses, kas nav iesnieguši pieteikumus par attiecīgās AĢIN reģistrācijas noraidīšanu vai atteikumu.
- 42 Ceturtkārt, runājot par prasītājas izvirzīto argumentu, saskaņā ar kuru tai esot pašai sava interese celt prasību, tāpēc ka Komisija ir noraidījusi tās iebildumu, šis arguments ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu. It īpaši no lietai pievienotajiem materiāliem izriet, ka Komisija par pieņemama iebilduma iesniedzēju ir atzinusi nevis pašu prasītāju, bet gan tikai Vācijas Federatīvo Republiku (apstrīdētās regulas preambulas 2. apsvērums). Šis prasības ietvaros prasītāja šo secinājumu nav apšaubījusi. Turklāt Komisija uzaicināja nevis prasītāju, bet gan tikai Vācijas Federatīvo Republiku veikt atbilstošas apspriedes saskaņā ar Regulas Nr. 510/2006 7. panta 5. punktu, lai panāktu vienošanos. Līdz ar to Komisija prasītāju nav atzinusi par “ieinteresēto personu” šī panta nozīmē. Šis prasības ietvaros prasītāja šo secinājumu nav apšaubījusi. Ņemot vērā šos apstākļus, prasītāja nevar pamatoties uz faktu, ka Komisija šajā lietā būtu noraidījusi tās iebildumu. Vēl jānorāda, ka Regulas Nr. 510/2006 7. panta 2. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka pamatoti ieinteresētas fiziskas vai juridiskas personas, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī vai ir tās pastāvīgie iedzīvotāji, var iebilst pret paredzēto reģistrāciju, iesniedzot šajā dalībvalstī attiecīgi pamatotu paziņojumu termiņā, kas ļauj iesniegt iebildumus saskaņā ar šī panta 1. punktu. Pašā Regulas Nr. 510/2006 7. panta 1. punktā ir noteikts, ka “ikviena dalībvalsts” var iebilst pret paredzēto reģistrāciju, iesniedzot Komisijai attiecīgi pamatotu paziņojumu. No tā izriet, ka – pretēji prasītājas apgalvojumiem, kurus tā būtībā paudusi savos rakstveida apsvērumos, – pamatoti ieinteresētas fiziskas vai juridiskas personas, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī vai ir tās pastāvīgie iedzīvotāji, nevar tieši iesniegt iebildumus Komisijai (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2007. gada 11. septembra rīkojumu lietā T-35/06 *Honig-Verband*/Komisija, Krājums, II-2865. lpp., 51. punkts).
- 43 Piektkārt, runājot par procesa organizatorisko pasākumu ietvaros sniegto prasītājas atbildi, ka ražotājiem, kuriem ir tiesības izmantot ar attiecīgo AĢIN saistīto kvalitātes zīmi, ir konkurences priekšrocības salīdzinājumā ar tās biedriem, prasītāja atkal pauž vienkāršu apgalvojumu bez jebkāda pamatojuma. It īpaši prasītāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas ļautu uzskatīt, ka tās biedru ražotie produkti patiešām konkurē ar produktiem, kam var būt attiecīgā AĢIN, vai ka produktiem, ko prasītāja uzskata par konkurējošiem, iepriekš minētā marķējuma dēļ katrā ziņā būtu konkurences priekšrocības.
- 44 Turklāt no Regulas Nr. 510/2006 nevar tikt secināts, ka tās mērķis būtu radīt konkurences priekšrocības ražotājiem, kuri var iegūt AĢIN. Viens no Regulas Nr. 510/2006 mērķiem ir tikai izveidot “godīgu konkurenci” starp ražotājiem, kuru ražotajiem produktiem ir izcelsmes norādes (šīs regulas preambulas 6. apsvērums). Līdz ar to detalizētāka pamatojuma trūkuma dēļ prasītājas arguments ir jānoraida.
- 45 Turklāt ir jānorāda, ka apstrīdētajā regulā nav paredzēta prasītājas biedru esošo tiesību atņemšana, bet gan jaunu tiesību piešķiršana visiem uzņēmējiem, tostarp prasītājas biedriem, ja tie to vēlas, kuru produkti atbilst minētajā regulā noteiktajām specifikācijām. Līdz ar to prasītājas norādītais apstāklis ir

vienkārši faktiskais apstāklis, no kura nevar tikt secinātas kaut kādas nelabvēlīgas sekas, ko apstrīdētā regula rada attiecībā uz tās biedru tiesisko stāvokli (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2013. gada 15. oktobra rīkojumu lietā T-13/12 *Andechser Molkerei Scheitz*/Komisija, pārsūdzēts, 38. un 39. punkts).

- 46 Turklāt prasītājas norādītais apstāklis, izņemot īpašus apstākļus, nepierāda, ka būtu izpildīts nosacījums par tiešu ietekmi uz šiem biedriem (šajā ziņā skat. Tiesas 1969. gada 10. decembra spriedumu apvienotajās lietās 10/68 un 18/68 *Eridania* u.c./Komisija, *Recueil*, 459. lpp., 7. punkts; Vispārējās tiesas 1998. gada 18. februāra rīkojumu lietā T-189/97 *Comité d'entreprise de la Société française de production* u.c./Komisija, *Recueil*, II-335. lpp., 48. punkts, un 2011. gada 21. septembra rīkojumu lietā T-343/10 *Etimine* un *Etiproduits*/ECHA, Krājums, II-6611. lpp., 41. punkts). Līdz ar to īpaša prasītājas norādīta apstākļa trūkuma dēļ attiecīgais arguments neļauj uzskatīt, ka apstrīdētā regula tieši ietekmē prasītājas biedrus.
- 47 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasība ir jānoraida kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 48 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai nolēmums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.
- 49 Saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmo daļu Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati. Saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. punkta trešo daļu NZO sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) **prasību noraidīt kā nepieņemamu;**
- 2) ***Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Nīderlandes Karaliste un *Nederlandse Zuivelorganisatie* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;**

Luksemburgā, 2014. gada 3. septembrī

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
S. Frimodt Nielsen